

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 17

ΕΟΡΤΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἴλιαν ἀγαπητῆ καὶ περιπόθητε ἀδελφε καὶ συλλειτουργγῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, Κύριε Χρυσόστομε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Προσεγγιζούσης τῆς λαμπρᾶς εορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως ἣν ὁ τῶν ἀγγέλων δῆμος ὕμνει ἐν οὐρανοῖς καὶ ἡμεῖς ἐκ θάθους ψυχῆς δεόμεθα ὅπως ὁ Ἀναστάς Κύριος ἀξίωση ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ αὐτῶν δοξάζειν. Ἐν τῇ δεήσει ὁμοῦς ταύτῃ ἀκούεται καὶ ὁ στεναγμός, ὅτι ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πάσχει. Πάντες συναισθανόμεθα τὰ δεινὰ τῆς Μητρὸς ἡμῶν, τὰς ἔριδας κατὰ διαφόρους χώρας, τὴν ἀήκουστον δυστυχίαν τῆς μεγαλειτέρας Ἀδελφῆς ἡμῶν. Ὡσεὶ βαθεῖα νύξ κατήλθεν ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὰ δὲ τέκνα αὐτῆς κατεστάθησαν σκυθρωπὰ ὡς οἱ μαθηταὶ ἐξ Ἑμμαοῦς. Ἄλλ' ὁμοῦς παρὰ τὴν δοκιμασίαν ταύτην δὲν ἀπελπίζομεθα οὔτε τὸ τοιοῦτον τολμῶμεν, ἅτε πιστεύοντες ἀκραδάντως ὅτι τὸ περιβάλλον τὴν Ὁρθοδοξίαν σκότος οὐκ ἔστι πλέον νύξ ἀλλὰ ὄρθος θαθὺς καθ' ὃν αἱ Μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνημα τοῦ Σωτῆρος θρηνηολογοῦσαι ἔνθα ἀντὶ θαύτου ἔσχον ἀγγελίαν ζωῆς καὶ ἤκουσαν «θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται». Ἐχομεν πίστιν σταθερὰν ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ τὴν φορὰν ταύτην τὰ δεσμὰ διαρρήξει τοῦ Ἄδου, τὰ συσφίγγοντα τὴν ἁγίαν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, τὸ νίκος δώσει ἡμῖν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐν τῇ πίστει ταύτῃ συγκαίροντες Ὑμῖν τὴν εορτὴν τῶν εορτῶν δεόμεθα ὅπως ὁ ἐνδόξως ἀναστάς Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ σῶσῃ τὴν καθ' Ὑμᾶς Ἁγίαν Ἐκκλησίαν ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τὴν δὲ Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα χαρίζοιτο τῷ ἐντίμῳ κλήρῳ καὶ εὐσεβεῖ ποιμνίῳ ὡς ἀρχιποιμένα, ἐν εἰρήνῃ σῶον, ἐντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς αὐτοῦ ἀληθείας.

Μετὰ τῆς εὐχῆς κατασπαζόμενοι καὶ αὖθις ἐν φιλήματι ἀγίῳ Αὐτὴν, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

Ἐν Βελεγραδίῳ 31/18. Μαρτίου 1931.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
† ὁ ΒΕΛΕΓΡΑΔΙΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑΣ

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ὁ Σεβ. Βίονης καὶ Πρεσλάβας κ. Συμεῶν ἐδημοσίευσεν πρὸ τινος σειρᾶν ἀρθρῶν ἐν τῇ βουλγαρικῇ ἐφημερίδι «Ναρόντεν Μπουνίτελ» ἀναφερομένων εἰς τὰ ζητήματα, περὶ ἃ ἠτηχολήθη ἡ ἐν ἀγίῳ Ὁρει συνελθοῦσα προπαρασκευαστικὴ ἐπιτροπὴ. Εὐρεῖα περιλήψις τῶν ἀρθρῶν τούτων ἐδημοσιεύθη ἔπειτα ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Σόφιας «La Bulgarie», ἐξ ἧς ἀνεδημοσιεύθησαν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» (9 Ἀπριλίου 1931 σ. 120-122) αἱ κυριώτεραι τῶν σχετικῶν ἰδεῶν τοῦ Σεβ. Συμεῶν.

Ὁ Σεβ. Συμεῶν μεταξὺ ἄλλων παρατηρεῖ ὅτι ἀνέκαθεν τὸ πατριαρχεῖον Κων)πόλεως μετὰ ζήλου ἀντιέχετο τῆς ἐθνικῆς του ὑφῆς, ὅταν δὲ κατὰ τὴν ἐν Σινάϊ τῆς Ρουμανίας συνδιάσκεψιν τῶν βαλκανικῶν ἐθνικῶν συμβουλίων τοῦ «παγκοσμίου συνδέσμου διεθνῶς φιλίας διὰ τῶν ἐκκλησιῶν» ἐτέθη ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς μεταβολῆς τοῦ πατριαρχείου Κων)πόλεως εἰς πράγματι οἰκουμενικόν, ὥστε κατὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ ν' ἀντιπροσωπεύη ἐφεξῆς πάσας τὰς ὀρθοδόξους ἐκκλησίας, ἡ ἀπόπειρα εἶχε ναυαγήσει ἕνεκα τῆς ἀογνήσεως τῶν ἐλλήνων ἀντιπροσώπων ὑποστηριζάντων τὸν ἐλληνικὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ. «Ἡ ἀποκλειστικότης αὕτη τῶν ἐλλήνων ἱεραρχῶν δὲν ἀποτελεῖ δυστυχῶς μεμονωμένον γεγονός» (ἐνθ. ἀν. σ. 111).

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐν Σινάϊ τῆς Ρουμανίας συνδιάσκεψιν τῶν βαλκανικῶν ἐθνικῶν συμβουλίων τοῦ παγκοσμίου συνδέσμου διεθνῶς φιλίας διὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐλληνικοῦ συμβουλίου ἡμῶν ἐγὼ μετὰ τὸ συναδέλφου κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ καὶ ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα τῆς γενομένης ἐκεί συζητήσεως δὲν ἔχει ἀκριβῶς ἀποδοθῆ ὑπὸ τοῦ Σεβ. Συμεῶν, νομίζω ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσω ἐνταῦθα ἐν δυνατῇ συντομίᾳ τὴν γενομένην ἐν τῷ συνεδρίῳ ἐκείνῳ συζητήσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, δι' ὧν προσεπάθησα νὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία, ἐφ' ὅσον θέλει νὰ μένη τοιαύτη, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀποδεχθῆ τὴν προαθεῖσαν μεταβολὴν ὡς πρὸς τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον.

Ἐνταῦθα νομίζω ἐπίσης ἀναγκαῖον νὰ τονίσω ὅτι τόσον ἐγὼ ὅσον καὶ ὁ συνάδελφος κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ, ἀμφοτέρω λαϊκοὶ καθηγηταὶ τῆς Θεολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῶν Ἀθηνῶν, παρῆστημεν καὶ ἐν τῇ διασκέψει ταύτῃ οὐχὶ ὡς ἀντιπρόσωποι τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτις οὐδένα ἀντιπρόσωπον εἶχεν ἐν τῇ διασκέψει ταύτῃ, ἀλλ' ὡς τοιοῦτοι τοῦ ἐλληνικοῦ συμβουλίου τοῦ παγκοσμίου συνδέσμου

τῆς διεθνούς φιλίας διὰ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἐπομένως τὸ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Σεβ. Συμεὼν «ἡ ἀποκλειστικότης αὕτη τῶν ἐλλήνων ἱεραρχῶν» δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ἀφοῦ οὐδεὶς ἕλλην ἱεραρχῆς οὐδὲ ἀντιπρόσωπος καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας παρέστη ἐν τῇ συνδιασκέψει τῆς Σινάϊας.

I

Ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Σινάϊας μετοξὺ ἄλλων προεβλήθη ἀναπιυχθὲν διὰ μακρῶν ὑπὸ τῆς ὀυμανικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ὑποστηριχθὲν ἔπειτα ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς καὶ δὴ τοῦ Σεβ. Παΐσιου τὸ ἀναγκαῖον τῆς μεταβολῆς τῆς ἐκλογῆς τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῆς συστάσεως τῆς περὶ αὐτὸν συγκόδου. Κατὰ τὴν πρότασιν ταύτην περὶ τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχον ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ σύνοδος ἐξ ἀντιπροσώπων ὄλων τῶν αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ἥτις νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῶν διαφορῶν ζητημάτων, τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ὀρθόδοξον καθόλου ἐκκλησίαν καὶ ἐκλέγῃ τὸν πατριάρχον. Οὕτως, ἐτονίσθη, θὰ ἐνισχυθῇ τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ἀπ' ἐνὸς μὲν ἀπέναντι τῶν πίσεων καὶ αὐθαιρεσιῶν τῆς Τουρκίας, ἥτις θὰ γνωρίζῃ πλέον, ὅτι ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπολαύει τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως ὄλων τῶν ὀρθοδόξων κρατῶν, ὡν ἀντιπρόσωπος αὐτῶν, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἀπέναντι τῶν αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν, αἵτινες θὰ γνωρίζωσι πλέον ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου καὶ τῆς περὶ αὐτὸν συνόδου εἶνε ὑποχρεωτικαὶ δι' αὐτάς, καὶ θὰ ἐπέλθῃ ἡ ποθομένη ἐνότης μετὰ τῶν αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου, ὅσο μὲχρι τοῦδε ἦτο ὀνόματι μόνον τοιοῦτον, καθισταμένου πράγματι τοιοῦτον.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων γίνεται δῆλον ὅτι διὰ τῶν προταθέντων ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Σινάϊας θὰ ἐπιήρξτο μεταβολὴ τῆς τοῦ πολιτεύματος τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ἀφοῦ καὶ αὐτὸ τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον θὰ μεταβάλλετο ἀπὸ ὀνόματι οἰκουμενικοῦ, εἰς πράγματι τοιοῦτον. Θὰ προσπαθήσω κατωτέρω νὰ ἀποδείξω ὅτι ἡ διὰ τῶν προταθέντων ζητούμενη μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας εἶνε θεμελιώδης, ἀνατρέπουσα ἄρδην τὸ πολιτεῦμα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ προσεγγίζουσα αὐτὸ πρὸς τὸ τῆς δυτικῆς καὶ ἐπομένως ἀπαράδεκτος ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου.

II

Ἀμφότεραι αἱ ἐκκλησίαι, ἡ τῆς ἀνατολικῆς καὶ δυτικῆς, ἐπὶ τῆς ἀγίας Γραφῆς στηριζόμεναι προσεπάθησαν νὰ ἀνιπτύξωσι τὸ ἑαυτῶν πολιτεῦμα. Τὸ διάφορον ὅμως πνεῦμα, ὅφ' οὗ δνεφορεῖτο ἡ ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ ἐκκλησία, ἐνεφανίσθη λίαν ἐνωρίς καὶ ἐν τῷ καθορισμῷ τοῦ ἐκκλ. αὐτῶν πολιτεύματος. Οὕτως τὸ ἐκκλ. πολιτεῦμα ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ ἔλαβε μορφήν δημοκρατικὴν ἐνῶ ἐν τῇ δυτικῇ μοναρχικὴν. Ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ πάντες οἱ ἐπίσκοποι ὄντες ἴσοι καὶ ἀνεξάρητοι ἀλλήλων ἀντιπροσώπων εἰς ἀνωτάτην αὐτῶν ἐκκλ. ἀρχὴν τὴν ὄλην ἐκκλησίαν καὶ δὴ εἰς οἰκουμενικὴν σύνοδον συσροχόμενην, ἥτις μόνη εἶνε ἀλάθητος, ἐνῶ ἐν τῇ δυτικῇ ἐκκλησίᾳ ἀνωτάτη ἐκκλ. ἀρχὴ εἶνε ὁ πάπας, ὅστις μόνος

εἶνε ἀλάθητος. Ἡ οὐσιώδης διαφορὰ μετὰ τὸν δύο ἐκκλ. πολιτεύματων εἶνε ὀφθαλμοφανῆς ἀνατολικὴ ἐκκλησία εἶχε ἀνεκαθεν τὴν πεποιθὴ ὅτι τὸ ἐκκλ. αὐτῆς πολιτεῦμα εἶνε ἀπόρροια διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων, τὸ τῆς δυτικῆς εἶνε ἀπόρροια τοῦ ἀγαλινώτου ἀντιχριστιανικοῦ ἐγωϊσμοῦ, ὅστις ἀνεκαθεν ἔπεσε ἐν τῇ δυτικῇ ἐκκλησίᾳ. Οὕτως ἐχόντων τῶν πρὸ μᾶλλον οὐδέποτε δύναται νὰ ἀνεχθῇ ἡ ὀρθόδοξος ἡλικία, ἐφ' ὅσον θέλει νὰ μένῃ τοιαύτη, τὴν θελιώδη μεταβολὴν τοῦ πολιτεύματος αὐτῆς καὶ συναύσιαν αὐτοῦ πρὸς τὸ τῆς δυτικῆς. Εἶνε ὀφανερόν ὅτι ἡ προτεινομένη μεταβολὴ ὡς πρὸς οἰκουμενικὸν πατριάρχον, μεταβολὴ θεμελιώδης ἀφοῦ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἐμολογίαν τῶν προταθέντων ὁ ὀνόματι οἰκουμενικὸς πατριάρχης (τοιοῦτος δὲ ἦτο ἀνεκαθεν καὶ εἶνε μέχρι τῆς σήμερον οἰκουμενικὸς πατριάρχης) θὰ μεταβληθῇ εἰς πράγματι τοιοῦτον ἐκδίδοντα μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν συνῶν ὑποχρεωτικὰς ἀποφάσεις διὰ τὰς αὐτοκεφάλους ἐκκλησίας, εἶνε μεταβολὴ ἀνατρέπουσα τὸ ἐκκλ. πολιτεῦμα τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἐκ θεμελιῶν προσεγγίζουσα αὐτὸ πρὸς τὸ τῆς δυτικῆς, διότι αὐτῆς ἰδρύεται περὶ τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχον ἀνακηρυγτόμενον ὀνομαίαν τῆς ἀνατολῆς, συνῶν καρδιναλίαν ἐκδίδουσα ὑποχρεωτικὰς διὰ τὰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας ἀποφάσεις. Ἐχω τὴν πεποιθὴ ὅτι τοῦλάχιστον ἡ ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἐπίσκοπος καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Σινάϊας, τρέφει ἀνεκαθεν ἄπειρον σεβασμὸν πρὸς τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον δὲν θὰ ἀνεχθῇ ποτε τὴν κατὰ τὸ νόμιμον ἐξύψωσιν, πράγματι δὲ κατὰ τῶν καὶ τῶν τελισμῶν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου διὰ τῆς ἀκρηύσεως τοῦ πατριάρχου Κων)πόλεως εἰς πατριάρχου ἀνατολῆς. Ἄλλως τε, ὅπως παρστήρησα καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Σινάϊας, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης εἶνε ἐπίσκοπος Κων)πόλεως καὶ ὡς τοιοῦτος εἶνε καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης. Πῶς λοιπὸν εἶνε δυνατόν ὁ ἐπίσκοπος τῆς Κων)πόλεως καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης νὰ ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν ἀπειστων τῶν διαφορῶν αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν, συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ τῆς Κων)πόλεως, τοῦ ὅτι εἶνε ἐπίσκοπος;

III

Ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Σινάϊας ἐξήτασα θεσπίζων μόνον τὴν περὶ μεταβολῆς τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου πρότασιν νομίζων ὅτι ἡ θεωρητικὴ τὰς ἡμετέρας ὅπως πείσῃ τὸν θέλοντα νὰ σθῆ περὶ τοῦ ἀτόπου τῆς προτεινομένης μεταβολῆς. Ἐπειδὴ ὅμως παραδόξως παρατηρῶ ὅτι ὁ Σεβ. Συμεὼν ἐπαναφέρει τὸ ζήτημα καὶ κατηγορεῖ τὸν Ἑλληνα ὡς ἐξ ἐθνικῶν σκοπῶν ἀντιδρῶσαν τὴν πραγματικὴν τῆς προταθείσης μεταβολῆς ὡρὸ ἀναγκαῖον νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴν καὶ ἐκ πρᾶσι ἀπόψεως, ὅπως οὕτω ἀποδειχθῇ ἡ οὐτοπία καὶ ὀλέθρια αὐτῆς ἀποτελέσματα. Ἐννοεῖται ὅτι ἐξετάσει ταύτην πρὸς ὀρθὸν συμπέρασμα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ὅφ' ὅφει ἡ πραγματικότης καὶ λεχθῇ εἰς τὴν νῆς, προκειμένου ἄλλως τε περὶ ἐκκλησιαστικῆς

πραγμάτων, ἡ γυμνὴ καὶ ὠμὴ ἀλήθεια. Ἄς ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμήν ὅτι συνιστάται ἡ περὶ τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχη συνόδος καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ συνέρχεται αὕτη ὅπως ἐκλέξῃ τὸν διάδοχον αὐτοῦ. Εἶναι φανερὸν ὅτι οἱ ἐν τῇ συνόδῳ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐλληνικῶν ἐκκλησιῶν θὰ θελήσωσιν, ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὸν Σεβ. Συμεὼν διακρίνοντα διὰ τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν τάσεις, νὰ ἐκλέξωσιν ἕλληνα πατριάρχη, ἀλλὰ καὶ οἱ Βούλγαροι, ἂν καὶ δὲν διακρίνονται κατὰ τὸν Σεβ. Συμεὼν διὰ τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν τάσεις, ἀναμφιβόλως θὰ θελήσωσι νὰ ἐκλέξωσι βούλγαρον πατριάρχη, καὶ φυσικὰ καὶ οἱ Ρῶσοι καὶ οἱ Σέρβοι καὶ μάλιστα οἱ Ροῦμᾶνοι, ἀφοῦ εἰς τοῦτο ἰδίᾳ ἀπέβλεπον διὰ τῆς ἐν τῷ συνεδρίῳ τῆς Σινάτας γενομένης προτάσεως. Οὕτω κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπέλθῃ φυλετικὸς ἀνταγωνισμὸς μετὰ τῶν μελῶν τῆς συνόδου καὶ θὰ ἐκκαυθῶσι φυλετικαὶ ἀντιζηλῖαι καὶ πάθη καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐδάφους, αἵτινες ἀναμφιβόλως θὰ ὦσι λυπηρὰι τοσοῦτον μᾶλλον, καθ' ὅσον ἀναιτιρρήτως θὰ ὑποθάλλονται καὶ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς. Διὰ τοῦ ὀξέος τούτου φυλετικοῦ ἀνταγωνισμοῦ θὰ γείνη ἡ ἐκλογή τοῦ νέου πατριάρχου, ἀποτέλεσμα δὲ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τούτου θὰ εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ διάλυσις τῆς περὶ τὸν πατριάρχη συνόδου καὶ ἡ διάσεισις τοῦ κύρους τοῦ ἐκλεγέντος πατριάρχου. Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι δύο τῶν ὑποψηφίων, ὁ Σέρβος καὶ ὁ Βούλγαρος, συγκεντροῦσι τὰς μεγαλειτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας καὶ οἱ δύο μετὰ σφοδρὸν ἀνταγωνισμὸν ἐπικρατεῖ ὁ Σέρβος καὶ καθίσταται οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἡττωμένου τοῦ Βουλγάρου. Ἐρωτῶ τὸν Σεβ. Συμεὼν νὰ μοι εἴπῃ εἰλικρινῶς, μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θὰ θελήσῃ ὁ βούλγαρος ἀντιπρόσωπος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συνεργαζόμενοι νὰ παρσμένη ἐν τῇ συνόδῳ καὶ ἡ βουλγαρικὴ ἐκκλησία νὰ ἀναγνωρίξῃ ὡς ὑποχρεωτικὰς τὰς ὑπὸ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου λαμβανόμενας ἀποφάσεις; Εἶναι φανερὸν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου τῆς ἐκλογῆς θὰ ὑποκαυθῶσιν ἐπὶ μᾶλλον αἱ φυλετικαὶ ἀντιζηλῖαι καὶ τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον οὐ μόνον δὲν θὰ ἐξυψωθῇ μεταβαλλόμενον ἀπὸ ὀνόματι οἰκουμενικὸν εἰς πράγματι τοιοῦτον, ἀλλὰ θὰ μειωθῇ καὶ μεταβληθῇ εἰς ἀπλὴν ἐπισκοπήν, ὁ ἐπίσκοπος τῆς ὁποίας ἐνίστε οὐδὲν κύρος θὰ ἔχῃ καὶ παρὰ τῷ ποιμνίῳ του.

K. I. ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ

Αἱ ἐν Λάμπει τοῦ 1930 ἐνωτικαὶ προσπάθειαι Ἀγγλικανῶν καὶ Ὀρθόδοξων

Αἱ περὶ τὸ συνέδριον τοῦ Λάμπει 1930 ἐνωτικαὶ προσπάθειαι προσέλαβον ἰδιαιτέραν σημασίαν διότι ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλικανῶν κατὰ τὴν περίστασιν αὐτὴν ἐπεδείχθη περισσότερον ἢ ἄλλοτε ὁ πόθος τῆς ἐνώσεως τῆς Ἐκκλησίας τῶν πρώτιστα καὶ μάλιστα μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθόδοξου καὶ Παλαιοκαθολικῆς, κατὰ δευτέρον δὲ λόγον μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀρμενικῆς, Σουηδικῆς, Φιλανδικῆς, Μοραβιανῆς καὶ οἰασδήποτε ἄλλης. Ἡμᾶς ἐνδιαφέρει ἡ προσπάθεια

ἐνώσεως τῆς Ἀγγλικανικῆς μετὰ τῆς Ὀρθόδοξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, δι' ἣν προσπάθειαν ἐξητήθη ὑπὸ τοῦ Καντερβουρίας καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας Ἀντιπροσωπεία ἐκ πασῶν τῶν κατὰ τόπους Ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν (πλὴν τῆς Ρωσικῆς), ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου συνεζήτησεν ἐν σχετικῇ ἀνέσει μετὰ τῶν Ἀγγλικανῶν τὰ ἀφορῶντα τὴν ἔνωσιν αὐτῆν.

- 1) Τί ἐλέχθη καὶ συνεζητήθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Λάμπει μετὰ τῶν Ὀρθόδοξων καὶ Ἀγγλικανῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιότροθεν ἐπιδικωμένης ἐνώσεως;
- 2) Ποῖαι ἐλπίδες διὰ τὴν ὀριστικὴν ἔνωσιν τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν λεχθέντων, συζητηθέντων καὶ ἀποφασισθέντων ἐν Λάμπει ἀνεπήδησαν;
- 3) Ποῖαι δυσκολίαι εἰς τὸ δογματικὸν μέρος ἀνεφάνησαν;
- 4) Ποῖαι δυσκολίαι ἄλλης φύσεως παρουσιάσθησαν;
- 5) Πῶς δυνάμεθα νὰ παρακάμψωμεν ὅλας τὰς δυσκολίας;

Α'. Αἱ συζητήσεις.

Ὁ μετὰ τοῦ προσήκοντος ἐνδιαφέροντος καὶ μετὰ προσοχῆς ἀξίας τοῦ θέματος μελετῶν καὶ κρίνων τὰς ἐν Λάμπει Ὀρθόδοξων καὶ Ἀγγλικανῶν ἐνωτικὰς προσπάθειαι δὲν δύναται ἢ μετὰ πολλῆς ἱκανοποιήσεως νὰ πιστοποιήσῃ ὅτι ἀμφοτέρω τὰ μέρη προσήλθον εἰς τὰς συζητήσεις μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τώρα περισσότερον ἀπὸ ἄλλοις πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἔνωσις τῶν δύο μερίδων πρὸς τὸ συμφέρον ἀμοιότροπον. Οἱ Ὀρθόδοξοι ἀφ' ἐνός ἐπιθυμοῦμεν εἰλικρινῶς τὴν ἔνωσιν αὐτὴν πρώτιστα καὶ μάλιστα διότι εἶνε ἐντολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔπειτα διότι διὰ τῆς ἐνώσεως αὐτῆς θὰ ἐνώσωμεν τὰς δυνάμεις ἡμῶν τὰς θρησκευτικὰς μετὰ μεγάλου τμήματος τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ πεπελιτισμένου καὶ σημαντικῶς ὑπὸ τε θεολογικὴν ἔποψιν καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς θρησκείας καὶ ζωῆς προηγμένου κόσμου· κατόπιν διὰ τῆς ἐνώσεως αὐτῆς θὰ ἐξασφαλίσωμεν ἐν τῇ Ὀρθόδοξῳ πίστει τὰ τέκνα τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας τὰ ἐν Ἀμερικῇ δισπαρμένα, τὰ ὁποῖα ἢ στεροῦνται ἱερέων, ἢ ὑφίστανται, ὡς εἶνε μακρὰν τῆς ἐπιβλέψεως καὶ προστασίας τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας, τὸν προσηλυτισμὸν τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν προπαγανδῶν τελευταῖον ἐπιθυμοῦμεν οἱ Ὀρθόδοξοι τὴν ἔνωσιν, διότι δι' αὐτῆς θὰ δυνηθῶμεν μετὰ περισσότερων καὶ οὐκ εὐκαταφρονήτων δυνάμεων νὰ ἀντιπαραταχθῶμεν κατὰ τῶν πολυεδῶν καὶ πολυτρόπων ἐπιβουλῶν τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Οἱ Ἀγγλικανοὶ ἐξ ἄλλου ἐπιθυμοῦσιν ὡσαύτως τὸ ταχύτερον τὴν μετ' ἡμῶν ἔνωσιν καὶ διὰ τινὰς μὲν τῶν ἀνωθι λόγων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διὰ τὸν τελευταῖον· οἱ τῆς Ρώμης δηλαδὴ τὰ πάντα μηχανῶνται, ἵνα προσελκύσωσι τοὺς Ἀγγλικανούς πρὸς ἑαυτούς, ἥδη δὲ κατώρθωσαν νὰ κερδίσωσι τὴν συμπάθειαν μεγάλῃς μερίδος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κατωτέρου κλήρου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας («Πάνταινος» τοῦ 1930, σελ. 608)· οἱ Ἀγγλικανοὶ λοιπὸν ἀπέναντι τῆς τοιαύτης τούτων δρά-

σως φρονούσιν, ὅτι μόνον διὰ τῆς μετὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐνώσεώς των θὰ δυνηθῶσι νὰ μεταιώσῃσι τὰς ἐνεργείας τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν.

Ἴνα τὴν μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων ἔνωσιν ταύτην ἐπιτύχωσιν οἱ Ἀγγλικανοὶ ἐφρόντισαν νὰ κάμωσιν εἰς τὸ συνέδριον Λάμπει πᾶν ὅ,τι ἐναδαίνυτο. Ἀφοῦ ἔδεσαν τὸ ζήτημα τοῦτο μεταξὺ τῶν λοιπῶν πρὸς ἐξέτασιν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει, ἐφρόντισαν εἰτα νὰ προσκαλέσωσιν ἀντιπροσώπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἵνα ὑποδεχθῶσι καὶ τὰ φιλοξενήσωσιν αὐτοὺς ἡγεμονικῶς, ἵνα ἐπιδείξωσι πρὸς αὐτοὺς πολὺν σεβασμὸν, νὰ δεχθῶσιν αὐτοὺς ἐπισημότατα καὶ φιλοφρονέστατα ἐν πλήρει συνεδριάσει τοῦ συνεδρίου, καὶ τελευταῖον νὰ ὀρίσωσιν ἐπιτροπὰς, μίαν προπαρασκευαστικὴν καὶ μίαν ἄλλην εἰδικήν, μετὰ τῆς ὁποίας οἱ ὀρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι νὰ συζητήσωσι τὰς μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν διαφορὰς καὶ νὰ ἐξυρῶσιν ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ τὰ μέσα, ὅσα θὰ ἀπαιτηθῶσιν ἵνα συναφθῇ ἡ ἔνωσις. Κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν διαφορῶν, πρὸς ταχύτεραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ, οἱ Ἀγγλικανοὶ προσέτιναν ἢ ἀποφυσχθῆ, εἰ δυνατόν, ἢ ἐξέτασις τῶν δογματικῶν καὶ μυστηριακῶν διαφορῶν, νὰ συζητηθῶσι δὲ μᾶλλον πρακτικῆς φύσεως ζητήματα, καὶ νὰ ἐπιδοχθῆ «κατ' οἰκονομίαν ἔνωσις» ἄλλ' ὅταν οἱ ὀρθόδοξοι ἐξεδήλωσαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ παραρῶσιν τὰ δογματικά, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον πρόκειται αὐτὰ πρῶτον νὰ συζητηθῶσι καὶ, ἀφοῦ ἐπ' αὐτῶν ἐπέλθῃ συμφωνία, τότε νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὰ πρακτικά, οἱ Ἀγγλικανοὶ δὲν ἐπέμειναν εἰς τὴν γνώμην των, συσφώνησαν δὲ μετὰ τῶν ὀρθοδόξων εἰς τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐπιδιωκομένη ἔνωσις τῶν δύο Ἐκκλησιῶν πρόκειται κυριώτατα καὶ μάλιστα νὰ εἶνε ἔνωσις, ἣτοι συμφωνία ἐν τῇ πίστει, ἐν τοῖς θεμελιώδεσι δόγμασι, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον ἔνωσις, ἣτοι συμφωνία ἐν τῇ πράξει τῇ ἐκδηλουμένῃ ἐν τῇ λατρείᾳ καὶ τῇ δικίῃσει καὶ τῇ φιλανθρωπιῇ δράσει τῆς Ἐκκλησίας.

Θέματα πρὸς συζήτησιν μετὰ τὰς ἀνωτέρω προκαταρκτικὰς συνεννοήσεις οἱ Ἀγγλικανοὶ καὶ ὑπέβαλον εἰς τοὺς ὀρθοδόξους καὶ ἐδέχθησαν παρὰ τῶν ὀρθοδόξων ὑπεβληθέντα. Οἱ Ἀγγλικανοὶ ὑπέβαλον τὰ ἑξῆς θέματα ἢ ἐρωτήματα:

1) Ἐάν τὸ κῆρος τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν θὰ ἔλθῃ καὶ ἐνώπιον τῶν λοιπῶν τμημάτων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα δὲν ἀεφάνθησαν ἀκόμη περὶ αὐτῶν, καὶ εἴαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπάρχῃ ἀνάγκη καὶ ἄλλων ἐξηγήσεων.

2) Ἐάν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία παραδέχεται τὸ κῆρος τοῦ Ἀγγλικανικοῦ βαπτίσματος.

3) Ποίαν στάσιν ἐπιθυμεῖ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία νὰ ἀκολουθήτῃ ὅσον ἀφορᾷ τὴν τέλος τῶν μυστηρίων ὑπὸ Ἀγγλικανικῶν ἱερέων, ἐν περιπτώσει μὴ παρουσίας ὀρθοδόξου ἱερέως, καὶ τάνάσταυ.

4) Πρὸς ὀδηγίαν τῶν Ἀγγλικανῶν Ἐπισκόπων ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ποῖα διαβήματα θὰ ληφθῶσι διὰ τὴν ἐνοποίησιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ χώρῳ ἐκείνῃ.

5) Ἐάν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐξήτασε «τοὺς ὄρους μυστηριακῆς κοινωνίας», τοὺς ἐδοθέντας εἰς

τὴν Ἀγγλικήν, ἑλληνικὴν καὶ ρωσικὴν γλῶσσαν.

6) Ἐάν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θὰ ἐδέχτο νὰ σχηματισθῇ κοινὴ Ἐπιτροπὴ, ἣτις θὰ ἐξήταζε ζητήματα δόγματος.

7) Ἐάν ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία δύναται νὰ βοηθήσῃ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐν τῇ οργανώσει ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἀνωτάτων σχολείων ἐν χώρῃσι ὑπαγομέναις τῇ Ὁρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ.

8) Ποίαν στάσιν θὰ ἐτήρει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπέναντι τῆς «Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων».

Οἱ ὀρθόδοξοι ὑπέβαλον τὰ ἑξῆς θέματα ἢ ἐρωτήματα:

1) Οἱ «Ὁρθοῦ κοινωνίας» οἱ συνταχθέντες καὶ δημοσιευθέντες Ἀγγλιστί, ἑλληνιστί καὶ ρωσιστί προνοήσῃς ὑπὸ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Καντοναριστὸν Ἐπιτροπείας ἐπὶ τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν θεορῶνται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Λάμπει ὡς ἐκφράζοντες τὸ φρόνημα τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας; Καὶ εἴαν μὴ, ποῦ καὶ ἐν τίνι διαφέρουσι;

2) Ποῖον εἶνε ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ αὐθεντικὸν σῶμα τὸ ἐγκρίτως ἀποφασίζον ἐπὶ διαφορῶν πίστεως;

3) Ἐάν μέλος τι τῆς Ἐκκλησίας κηρυχθῆ ἐναντίον τῆς πίστεως τῆς Ἐκκλησίας, ὁποῖα καὶ πῶς καθορίζεται ἢ θείας αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ;

4) Δέχεται ἡ Ἐκκλησία ἡ Ἀγγλικανικὴ τὴν χειροτονίαν ὡς μυστηρίον, καὶ τὸν κατὰ ἀδιάκοπον διαδοχὴν σύνδεσμον αὐτῆς μετὰ τῶν Ἀποστόλων;

5) Δέχεται ὅτι ὁ ἄρτος καὶ ὁ οἶνος γίνεται Σῶμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ, καὶ ὅτι ἡ λειτουργία τῆς Ἐucharιστίας εἶναι θυσία ἐλασθησῆος ὑπὲρ ζώντων τε καὶ τεθνεώτων;

[Ἐπετα συνέχεια]

† Ο ΑΕΟΝΤΟΠΟΛΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΑΛΛΑΔΟΣ

Σήμερον Σάββατον ἐπανελήφθησαν αἱ συνεδρία τῆς Δ. Ι. Συνόδου.

— Αἱ τελεταὶ τῆς Μ. Ἑβδομάδος καὶ τοῦ Πάσχα διεξήχθησαν ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Κατὰ τὰς συγκληρωθείσας ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πληροφορίας, παρατηρήθη μεγαλυτέρα συρροὴ εὐσεβῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἰς τὴν Ἐξομολόγησιν καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, ὡσαύτως δὲ παρατηρήθη ἡ προσέλευσις εἰς ἀμφοτέρω τὰ Μυστηρια καὶ πολλῶν νέων.

— Ἐπαύει-αμψεν ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ μετέβη εἰς τὴν ἑδραν αὐτοῦ ὁ ἡγούμενος τοῦ οὐρανοῦ τῶν προσκυνητῶν τῆς Ἀγίας Γῆς Σεβ. Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος, ἀπολυθόμενος ὑπὸ τῶν ἐκ Λέσβου εὐσεβῶν προσκυνητῶν. Εἰς τὴν Α. Σ. ἐγένετο πάνδημος ὑπάντησις. Ἄπειρον πλήθος κόσμου κατέλαβε τὴν προκυμαίαν καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῆς ἑξώτας. Ἡ Α. Σ. μετὰ τὴν προσκυνητῶν Λεσβίων μετὰ τὴν ἀποβίβασιν κατε-

θυσθείς εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν ἐτέλεσεν ἐν ἀσφυκτικῇ συρροῇ εὐσεβῶν δοξολογίαν, μεθ' ἧν ἐν ὀμιλίᾳ ἀνακοινώσας τὰς ἐκ τοῦ ἱεροῦ προσκυνήματος ἐντυπώσεις αὐτοῦ τε καὶ τῶν προσκυνητῶν ἐν συγκινήσει ἠύχθη ὅπως πάντες ἐπισκεφθῶσι τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους ἠγάσεν ὁ Κύριος διὰ τῆς ἐπιγείου αὐτοῦ ζωῆς, τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ.

—Μεταβὰς εἰς τὴν ἐδραν αὐτοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θήρας Ἀνθιμος ἐγένετο δεκτὸς ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου.

—Ὁ νέος Διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν κ. Ριχάρδος Ρεμαντᾶς ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του ἐπεσκέφθη τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον.

—Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Πάσχα ἐπεσκέφθησαν τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον δι' ἀντιπροσώπου μὲν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, αὐτοπροσώπως δὲ ὁ Πρωθυπουργός, Ὑπουργοί, Πρεσβευταὶ τῶν ξένων Δυνάμεων καὶ ἄλλοι.

—Ἐπειγομένου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἵνα εἰσηγηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὸ περὶ Ἐκκλησιαστικῆς Δικονομίας νομοσχέδιον, ἀπεφασίσθη νὰ μὴ καταρτισθῇ ἢ μελετηθῆσῃ Ἐπιτροπῇ. Τὸ παρασκευασθὲν νομοσχέδιον ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ σχεδίου Σημαντήρα.

—Παρεπιδημοῦσιν ἐν Ἀθήναις ἐπ' ἀδείᾳ οἱ σεβ. μητροπολίται Σπάρτης καὶ Σερρών.

—Πρωτοβουλία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἰδρύθη ἐν ταῖς γυναικαίαις φυλακαῖς Ἀθηνῶν σχολεῖον διὰ τὰ τέκνα τῶν κρατουμένων γυναικῶν. Ἡ διδασκαλίσα μισθοδοτεῖται παρὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, παρ' ἧς ὡσαύτως εἰ τρόφιμοι τοῦ προτύπου τούτου σχολείου λαμβάνουσι ἐνδύματα, ὑποδήματα καὶ βιβλία.

—Γνωσθέντος ὅτι πρόκειται νὰ διεξαχθῶσι διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βατικανοῦ, πρὸς σύναψιν Κογκορδάτου, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισεν ἵνα γίνωσιν αἱ δέουσαι ἐνέργειαι παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἵνα, ἐν περιπτώσει συνάψεως τοῦ Κογκορδάτου, προστατευθῶσι τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας Ἑλλάδος καὶ ἐρωτηθῇ ἐν καιρῷ ἡ Ἱ. Σύνοδος ἵνα ἐκφέρῃ τὰς ἀντιλήψεις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ζητήματος.

—Ἡ ἐκ τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Λαγκαδᾶ καὶ Κίτρους σχηματισθεῖσα συνοδικὴ ἐπιτροπῇ, πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐν Τριπόλει ἱεροψάλτου Ἰωάννου Παναγιωτοπούλου ἐκδοθέντος πονηματίου «Ἡ μουσικὴ τῆς θρησκείας», ἀπεφάνθη ὅτι δέον νὰ καταρτισθῇ ἐν καιρῷ εἰδικὴ ἐπιτροπῇ, πρὸς μελέτην τοῦ ὅλου ἐκκλησιαστικοῦ μουσικοῦ ζητήματος καὶ κωδικοποίησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν μελῶν, εἰς ἣν νὰ παραπεμφθῇ καὶ τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον.

—Δημοσιευθέντος ἐν τῷ τεκτονικῷ περιοδικῷ «Πυθαγόρας» ὅτι ὡς μέλος τοῦ Συλλόγου τῶν Τεκτόνων ἔχει ἐγγραφῆ καὶ τις κληρικὸς διάκονος, ἀπεφασίσθη νὰ κληθῇ αὐτός ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου καὶ διαταχθῇ νὰ ἀπομαρυνθῇ τοῦ τεκτονικοῦ Συλλόγου καὶ διακόψῃ πᾶσαν μετ' αὐτοῦ ἐπικοινωνίαν.

—Ῥασσοφόρος τις, ἐμφανισθεὶς ἄλλοτε ὑπὸ τὸ ὄνομα Τιμόθεος Παπακωνσταντίνου καὶ ἄλλοτε ὑπὸ τὸ ὄνομα Μελέτιος Παπανδρέου, ὑπὸ τὸ δεύτερον

μάλιστα ὄνομα ὑποδυθεὶς ὑπάλληλον τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐργαζόμενον πράγματι παρ' αὐτῇ, διὰ τοῦ τρόπου δὲ τούτου ἐξαπατήσας λαὸν καὶ ἐκκλησ. ἐπιτροπὰς, ἀπεστάλη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, ἵνα ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτοῦ τὰ νόμιμα, καθόσον πρόκειται περὶ ἀπατεῶνος, θὰ ὑποβληθῇ δὲ καὶ ἐνώπιον τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς ἀνακρίσεις ἐπὶ κλοπῇ, ἀπάτῃ καὶ σκανδάλῳ.

—Ὁ σεβ. μητροπολίτης Πολυανῆς ἀνήγγειλε τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι ἡ Ἱ. μητρόπολις αὐτοῦ ἀπέκτησεν ἴδιον οἶκημα.

—Διὰ διατάγματος ἡ Ἱ. μονὴ Μυρτιάς τῆς Ἱ. μητροπόλεως Ἀκαρνανίας συγχωνεύεται μετὰ τῆς Ἱ. μονῆς τοῦ Παντοκράτορος τῆς αὐτῆς Ἱ. μητροπόλεως.

—Ὁ σεβ. μητροπολίτης Κερκυρας ἀνήγγειλε τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος ἡγουμένου τῆς Ἱ. μονῆς Πλατυτέρας Βενεδίκτου Μακρῆ διώρισε προσωρινῶς τοιοῦτον τὸν ἀρχιμ. Ἀνανίαν Πηγῆν, σύμβουλον δὲ προσωρινὸν τὸν ἀρχιμ. Καλλίνικον Μεταλλινόν.

—Ὡς τοποτηρητῆς Θήρας ὁ σεβ. μητροπολίτης Παροναξίας ἀνέφερε τῇ Ἱ. Συνόδῳ ὅτι, ληξάσης τῆς πενταετοῦς θητείας τοῦ ἡγουμένουσυνμβουλίου τῆς Ἱ. μονῆς τῆς Χοζοβιωτίσσης, διώρισε προσωρινῶς ἡγουμένον τὸν ἀρχιμ. Γαβριὴλ Μευρατῆν, συμβούλου δὲ τὸν ἱερομ. Ἀγάπιον Νομικὸν καὶ τὸν μοναχὸν Διονύσιον Πουρνάραν.

—Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, ἀπαντῶν εἰς γράμμα τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, σχετικῶς πρὸς τὴν μελετωμένην ἐλάττωσιν τῶν λόγῳ συγγενείας κωλυμάτων τοῦ γάμου, κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς σχετικῆς κρατικῆς ἐπιτροπῆς ὑποβληθείσης παρακλήσεως ὅπως καὶ ἡ Ἐκκλησία ἀποφανθῇ γνώμην, λέγει, «μετὰ συνοδικὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος», ὅτι «ἀπόφασιν ἀπὸ τοῦδε γνώμης ἐπὶ τοῦ γενικῆς φύσεως ζητήματος τούτου, ὅπερ μέλλει νὰ ἐξετασθῇ ἐν τῇ Προσυνόδῳ πρὸς ὀριστικὴν διευθέτησιν, θεωρεῖ οὐχὶ πρόσφορον, φρονεῖ ὅμως ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῆς προβληθείσης αὐτῇ προτάσεως περὶ μειώσεως τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου, δύναται νὰ ὀρίσῃ καὶ εἰσηγηθῇ ἐλάττωσιν ἀν' ἣ ποιμαντορικῆ συνέσει ὑπαγορεύσῃ τοιαύτην διὰ τὰς ἐπιτοπίους ἀνάγκας».

—Ἀπεφασίσθη ἵνα διαβιβασθῇ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν τῆς ἐσχάτως συνελθούσης Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῶν τροποποιήσεων τοῦ νόμου 4684 περὶ ρευστοποιήσεως μετὰ τῆς παρακλήσεως ὅπως γίνωσιν ἀποδεκταὶ αἱ ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας προτεινόμεναι τροποποιήσεις.

—Ἐπειδὴ τὸ Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν ἐξέδωκεν ἀπόφασιν, δι' ἧς στηριζόμενον πάντως καὶ εἰς σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κ. Ράλλη, ἀπήλλαξε πάσης κατηγορίας Οὐνίτην ἱερέα, κατηγορηθέντα ἐπὶ ἀντιποιήσει τῆς ἱερατικῆς στολῆς, ἦτοι τῶν ἱερῶν ἀμφίων τοῦ Ὀρθοδόξου Κλήρου, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ παρακληθῇ τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ ἀρμοδίου Εἰσαγγελέως ἀναίρεσιν ὑπὲρ τοῦ νόμου τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, μελετηθῇ δὲ καὶ αὖθις τὸ ζή-

τημα, συγκεντρωμένων τῶν σχετικῶν στοιχείων.

—Διὰ διατάγματος αἰ. μοναχ. 1) Ἁγίου Νικολάου Σλιβένη, 2) Ταξιαρχῶν Τσιούκας καὶ 3) Ἁγίου Νικολάου Τσιρλόβιν τῆς ἰ. μητροπόλεως Καρτορίας συγχωνεύονται εἰς τὴν ἰ. μονήν Ἁγίων Ἀναργύρων τῆς αὐτῆς ἰ. μητροπόλεως καὶ ἀποτελοῦσι μετοχία ταύτης.

—Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκῃς ἐκφωνηθέντος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ἐλευθεροπούλου λόγου, δι' οὗ εἰς τὸς ἐξεφρασθῆ ἄσεβας κατὰ τῆς θεότητος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σκανδαλίσας τὴν κοινωσίαν καὶ τὸν εὐσεβῆ λαόν, τοῦ δὲ Σεβ. Μητροπολίτου Κασσαυδρείας ἀνακοινώσαντος ὅτι ὁ Ἐλευθερόπουλος εἰς τὸς εἶναι ἐκείνος ὅστις ἐξήγησέ ποτε νὰ διορισθῆ καθηγητὴς τῆς Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, λόγῳ τῶν γνωστῶν φρονημάτων του, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ παρακληθῆ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκῃς ν' ἀποστείλῃ ἀντίγραφον ἢ ἀντίτυπον τοῦ λόγου τοῦ Ἐλευθεροπούλου καὶ ὅ,τι σχετικόν, μετ' ἐκθέσεως αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμης αὐτοῦ, ἅτε παραστάντος εἰς τὴν ἐκφώνησιν τοῦ λόγου τούτου.

—Εἰς ἀπάντησιν Γράμματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, δι' οὗ τοῦτο δρίζει ὡς ἡμέραν συγκλήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Προσυνόδου τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ 1923, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἐκφρασθῆ αὐτῷ ἢ χαρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τούτῳ καὶ ὅτι θὰ συμμετάσχη καὶ αὕτη τῆς Προσυνόδου ταύτης.

—Γνωσθέντος ὅτι κατατίθεται εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐπιδιώκεται ἡ ἀπαλλοτριώσεις μοναστηριακῶν κτημάτων, καὶ ὅπερ θὰ ἀποβῆ ὀλέθριον διὰ τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν ἀπειλοῦν ἅμα τὴν διάλυσιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῷ Ἐπουργείῳ τῆς Γεωργίας τὰ δέοντα, πρὸς ματαίωσιν τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ τοιοῦτου νομοσχεδίου.

—Ἐξ ἀφορμῆς ἐγγράφου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σάμου ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν τῇ ἰ. μητροπόλει αὐτοῦ μονῶν, ἀπεφασίσθη νὰ παρακληθῆ ἡ Α. Σεβασμιότης νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς καὶ εἰς τὰς λοιπὰς μονὰς τῆς Ἑλλάδος ἰσχυροῦσας διατάξεις καὶ μεριμνήσῃ ἵνα διορισθῶσι τριμελῆ ἡγουμενοσυμβούλια ἐν ταῖς μοναῖς Σάμου.

—Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ διὰ τὴν παραμεθόριον κοινότητα Ἀκρινοῦ τῆς ἰ. μητροπόλεως Νευροκοπίου χειροτονηθέντος Ἀντωνίου Κολιδᾶ, μετὰ δὲ τὴν χειροτονίαν λαβόντος ἀπολυτήριον καὶ μεταβίντος εἰς Θήραν ὁπόθεν καταγεται, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου νὰ παρακληθῆ ὁ Σ. Μητροπολίτης Νευροκοπίου ὅπως ἀνακαλέσῃ αὐτὸν εἰς τὴν δι' ἣν ἐχειροτονήθη ἐνορίαν.

—Κατόπιον σχετικοῦ γράμματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅπως τοῦ λοιποῦ, χάριν τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, μηδεὶς τῶν κληρικῶν τοῦ κλίματος τῆς Ἑλλάδος μεταβαίη εἰς Ἀμερικὴν ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπισκόπου, μηδὲ διδῆται ἀδειαι καὶ

ἀπολυτήριον πρὸς μετάβασιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ὑπάρχη ὑπόνοια εἰσπηδήσεως εἰς Ἀμερικὴν.

—Παραελήθη τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὅπως εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. διὰ διαχιλιοδράχμου μηνιαίου ἐπιδόματος ἀνακουφισθησάντων μητροπολιτικῶν γραφείων συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ μητροπολιτικὰ γραφεῖα Ἀρδαμερίου, Κεφαλληνίας, Καρδαμύλων, Βερροίας καὶ Καλαβρύτων.

—Διὰ διατάγματος ἡ κοινότης Προσηλίων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀκαρνανίας ἀποσπαιμένη τοῦ χωρίου Λυκοχώριον ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν.

—Διὰ διατάγματος ὁ συνοικισμὸς Γέροπόλεως τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀποτελεῖ ἴδιαν ἐνορίαν.

—Συνεπεὶ ἐγγράφου τοῦ Εἰσαγγελέως Χαλκίδος πρὸς τὴν Δ. Χωροφυλακῆς Χαλκίδος, δι' οὗ παρέχει εἰς αὐτὴν ὁδηγίας, ἵνα σχεδὸν ἀφήνωσιν ἐλευθέρους τοὺς κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ἱεροουργοῦντας ἱερεῖς, ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου νὰ παρακληθῆ τὸ Ἐπουργεῖον Δικαιοσύνης ἵνα συστήσῃ εἰς τὸν Εἰσαγγελέα Χαλκίδος, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους, ἵνα μὴ ἐφαρμόξωσι μονομερῶς τὸ ἄρθρον 74 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Νόμου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 73 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἐνισχύοντες τοὺς κατὰ τόπους Ἱεράρχας εἰς τὴν παρεμποδίσαι τῶν ἄνευ ἀδείας ἱεροπραξιῶν παρ' ἀγνωστῶν κληρικῶν, πρὸς πρόληψιν τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων ἐκ τοῦ ἀκαταδιώκτου αὐτῶν.

—Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἵνα ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Κασσαυδρείας καὶ Κυθήρων μελετήσῃ τοὺς σχετικοὺς φακέλους περὶ τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας τῶν ὑποβαλλόντων σχετικὰ ἐγγράφα Μητροπολιτῶν καὶ μεριμνήσῃ παρὰ τῷ Ο.Δ.Ε.Π. πρὸς καθορισμὸν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν.

—ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πατρῶν ἡγούμενος τῆς ἰ. μονῆς Ὁμαλοῦ τῆς ἰ. μητροπόλεως Πατρῶν διωρίσθη ὁ Ἱερομόναχος Δαμασκηνὸς Παπαγεωργίου.

—Γενομένης ἐκλογῆς ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἰ. Νέας μονῆς τῆς ἰ. μητροπόλεως Χίου, ἐξελέγησαν ἡγούμενος μὲν ὁ Ἀρχιμ. Νικηφόρος Καλαγκιάς, σύμβουλοι δὲ οἱ Ἀρχιμ. Γρηγόριος Νικολοῦδης καὶ Γαβριὴλ Τσαμπάλης.

Διὰ διατάγματος τὸ χωρίον Μίριχα Κύθνου τῆς ἰ. μητροπόλεως Σύρου ἀπετέλεσεν ἴδιαν ἐνορίαν μετὰ ἐνοριακοῦ ναοῦ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου καὶ Ἱκαρίας ἱδρυσεν ἐν τῇ μητροπόλει αὐτοῦ ἀγαθοεργὸν σωματεῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Φλόπτωχον Ταμεῖον ἰ. μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἱκαρίας». Τὸ σχετικὸν προεδρικὸν διάταγμα τὸ κανονίζον τὰ τῆς διοικήσεως καὶ λειτουργίας αὐτοῦ ἐξεδόθη τῇ 20 Φεβρουαρίου 1931. Ἢδὴ πρὸ τῶν ἐορτῶν τοῦ Πάσχα κατηρτίσθη τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἐξεπόνησε τὸν προϋπολογισμόν, ὁ ὁποῖος ὑπολογίζεται ὅτι θὰ περιλαμβάνῃ ἔσοδα μέχρι 70,000 δραχμῶν. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης δίδων τὸ παράδειγμα τῆς συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως τοῦ ἐγγενεοῦς σκοποῦ τοῦ σωματείου ἐξέχωρησε 15,000 δραχμὰς ἐτησίως, ἐξ ἐκεῖνων ὅσα ἡ

εὐλάβεια καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν πρὸς αὐτὸν χορηγοῦν ὡς λειτουργικὰ ἢ ἔξοδα παραστάσεως. Τὸ πρᾶγμα ἐνεποίησεν εὐάρεστον ἐντύπωσιν εἰς τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα καὶ ἱκανοὶ φιλόανθρωποι ἔσπευσαν νὰ δώσουν τὸν ὄβολόν των. Διενεμήθησαν δὲ ἐλέη εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῆς μητροπόλεως κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Μ. Σαββάτου 9.500 δραχμαὶ μεταξὺ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ τῶν ἐν φυλακῇ.

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 800 περίπου μαθηταὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑπὸ τοὺς διδασκάλους τῶν ἐξέδραμον εἰς τὸ δασὸς Μαγκοφάνα μεταξὺ Ἀμαρουσίου καὶ Κηφισίας. Πρὸς τὸ ἑσπέρας μετέβη ἐκεῖ καὶ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος εὐλογησας καὶ διδάξας τοὺς παῖδας.

— Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος λειτουργοῦσιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Θεσσαλιώτιδος τριάκοντα ἐνοριακὰ Κατηχ. σχολεῖα ἐξ ὧν δύο ἐν τῇ πόλει Καρδίτσης εἰς ἃ διδάσκουσιν ὁ Πρωτοσύγκελλος Κύριλλος καὶ ὁ ἱεροκῆρυξ τῆς ἰ. μητροπόλεως Σωκράτης. Τὴν παρασκευὴν τῆς καθαρᾶς ἑβδομάδος ἐκ συνεννοήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιὴλ μετὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων Καρδίτσης ἐγένετο ἐκκλησιασμὸς πάντων τῶν μαθητῶν τῶν Κατηχητικῶν σχολείων, οἵτινες ἐκοινώνησαν ἐν Προηγιασμένῃ. Τὸ θέαμα ἦτο ἄκρως συγκινητικὸν ἐν Καρδίτῃ ἔνθα οἱ ναοὶ τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου καὶ ἁγ. Γεωργίου ἐπληρώθησαν μικρῶν μαθητῶν, ὀδηγηθέντων ὑπὸ τῶν δημοδιδασκάλων. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν οἱ μαθηταὶ ἔψαλον τὸ «κατευθυνθήτω», καταλλήλως προπαρασκευασθέντες πρὸς τοῦτο. Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ὠμίλησαν εἰς μὲν τὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου ἐν ᾧ ἐχοροστάτει ὁ Σεβ. Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιὴλ ὁ ἱεροκῆρυξ κ. Σωκράτης, εἰς δὲ τὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Γεωργίου ὁ πρωτοσύγκελλος κ. Κύριλλος, ἀπευθύναντες πατρικὰς συμβουλὰς πρὸς τοὺς μαθητάς. Οὕτω ἔληξεν ἡ ὡραία ἑορτή, ἣτις θὰ μὲν ἁλησμόνητος εἰς ὅσους τὴν παρηκολούθησαν. Ὁμοία ἑορτὴ εἶχεν ὀρίσθῃ διὰ τὴν Μεγ. Τρίτην, καθ' ἣν ἐκοινώνησαν πάλιν πάντες οἱ μαθηταὶ τῶν Κατηχητικῶν σχολείων. Ἐν Καρδίτῃ λειτουργοῦν καὶ δύο ἀνώτερα Κατηχητικὰ σχολεῖα διὰ τοὺς μαθητάς τοῦ Γυμνασίου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱεροκῆρυκος Ἀρχιμ. Σωκράτους.

— Ἐν Καρδίτῃ ἔχει καταρτισθῆ ἀπὸ ἔτους θρησκευτικῆ ὁμάς ἀρκετὰ ἀριθμοῦσα ἐκ τῶν ἀκροωμένων τὰ θρησκευτικὰ κηρύγματα μέλη ἅτινα εἶνε στενωῶς πρὸς ἄλληλα συνδεδεμένα θρησκευτικῶς. Τὰ μέλη τῆς ὁμάδος ταύτης καθ' ἑκάστην ἑσπέραν συγκεντρῶνται ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ, ὁμιλοῦσι δὲ πρὸς αὐτὰ ἐκ περιτροπῆς ὁ πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως κ. Κυριλλος Καρμπαλιώτης, ὁ ἱεροκῆρυξ κ. Σωκράτης Ἀναζηλῆς καὶ ὁ Γυμνασιάρχης κ. Γ. Χαραλάμπης ἀποβλέποντες κυρίως εἰς τὸν ἠθικὸν αὐτῶν καταρτισμὸν. Κατὰ παράκλησιν τῶν μελῶν τῆς ἐν λογιῶ ὁμάδος, προκειμένου ταῦτα νὰ κοινωνώσασιν κατὰ τὴν Προηγιασμένην τῆς Παρασκευῆς τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, ἐτελεσθη πανηγυρικῶς τὴν ἑσπέραν τῆς παραμονῆς ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου, μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς ὄντως συγκινητικῆς αὐτῆς τελετῆς, ἦν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας παρηκολούθησαν οἱ πιστοὶ, ὠμίλησεν ὁ πανοσ. πρωτο-

σύγκελλος κ. Κύριλλος ἀναπτύξας πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας τὴν ἀξίαν τῶν τοιοῦτων τελετῶν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ Εὐχελαίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Περὶ μεσοῦντα τὸν παρελθόντα Μάρτιον τελεταρχοῦντος τοῦ σεβ. ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρα ἐν τῷ ἐν Ἀστορίᾳ (Νεας Ὑόρκης) παρεκκλησίῳ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἐγένετο ἡ πράξις τῆς εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν ἐπανόδου τῶν ἀπὸ τοῦ ἰσ' αἰῶνος πολωνικῆ βία μεταστάντων εἰς τὸν κατολίκισμὸν καὶ ἔκτοτε γνωστῶν ὡς οὐνιτῶν οὐκρανῶν, διαβιούντων ἀπὸ ἐτῶν ἐν Ἀμερικῇ. Τὸν πόθον τοῦτον τῆς ἐπιστροφῆς οὗτοι εἶχον ἐκδηλώσει πρὸ πολλοῦ, ἐπανέλαβον δὲ καὶ πρὸς τὸν ἐξαρχεύσαντα ἐπ' ἐσχάτων ἐν Ἀμερικῇ σεβ. μητροπολίτην Κορινθίας κ. Δαμασκηνόν. Τριμελῆς ἐξ ἱερέων ἀντιπροσωπεῖα τῶν οὐκρανῶν ὑπέγραψεν ἐπὶ τῆς ἀγίας τραπέζης τοῦ παρεκκλησίου ὁμολογίαν ὀρθοδόξου πίστεως, μεθ' ἧς ἐν μεγάλῃ συγκινήσει ἀντηλλάγη μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν συμπαρισταμένων ὀρθοδόξων κληρικῶν ὁ πρῶτος ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸς.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ὁ πρωθιεράρχης τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας σεβ. Κόσμο Λάγκ ἐπισκεφθεὶς τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὰ λοιπὰ ἀνὰ τὴν Παλαιστίνην ἱερά προσκυνήματα ἔτυχε τιμητικωτάτης δεξιώσεως ὑπὸ τε τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν καὶ τοῦ ὀρθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, μετὰ τῶν αὐτῶν δὲ τιμῶν καὶ προὔπέμφθη κατὰ τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησιν αὐτοῦ τῇ 19 ἐν. μηνός. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ταξείδιον τοῦτο τῆς Α. Σ. ἐν τῷ μηνιαίῳ δελτίῳ τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας «Lines of Communication» εἶχε δημοσιευθῆ τὰ ἀκόλουθα:

«Μικρὸν μετὰ τὸ Πάσχα ἀναμένομεν βραχείαν ἐπίσκεψιν τῆς Α. Σ. τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας, σχεδιασθεῖσαν μὲν πρὸς διέτις, ἀναβληθεῖσαν ὁμως τότε ἕνεκα ἀπροόπτου μεταβολῆς τῶν προθέσεων τοῦ ξενίζοντος αὐτὸν κ. Pierpont Morgan. Εἶνε λυπηρὸν ὅτι τινὰ καὶ τῶν λονδινεῶν ἐτι φύλλων ἐπανάβου τὰς ψευδεῖς φήμας περὶ μταιώσεως τοῦ ταξειδίου ἐκείνου συνειρία διαμαρτυριῶν τοῦ Βατικανοῦ. Τοιαῦτα φημολογήματα εἶνε προσβλητικὰ διὰ τε τὸ Βατικανὸν καὶ διὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπον, τὸ δὲ γεγονός ἐστι ἤδη ἔρχεται θὰ ἦτο ἐπαρκῆς αὐτῶν ἀποδοκιμασία, ἔστω καὶ ἂν οὐδεμία ἐπῆλθε διάψευσις κατὰ τὴν διάρρυσασαν διέτιαν. Δὲν εἶνε ἐν τούτοις δυνατὸν νὰ γνωσθῶσιν αἱ λεπτομέρειαι τοῦ προγράμματος τοῦ ταξειδίου τῆς Α. Σ. οὐδὲ ἀκριβεῖς ἡμερομηνίαι. Ἡ Α. Σ. ἐξακολουθεῖ νὰ ἦνε ἀσθενής, φοβούμεθα δὲ ὅτι δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ ἐκτελέσῃ ὅ,τι καὶ ἡμεῖς θὰ ἠλπίζομεν, καὶ αὐτός, ὡς φανταζόμεθα, θὰ ἐπεθύμει. Αἱ ἀνατολικαὶ Ἐκκλησίαι σφόδρα ἐπιθυμοῦσι νὰ τιμῶσιν τὴν Α. Σ. πρεπόντως καὶ νὰ ἐπιδείξωσιν τὴν ἑαυτῶν ἐκτίμησιν πρὸς τὰς ἐν Λάμπει παρασχεθείσας ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρεσίας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας κατὰ τε τὸ τελευταῖον ἔτος καὶ κατὰ τὸ 1920. Τὸ διπλοῦν ὁμως κώλυμα, ἥτοι τὸ τε ἀπὸ τῆς καταστάσεως τῆς υγείας του καὶ τὸ ἀπὸ τῶν δυσάρεστον περιπλοκῶν τοῦ λεπτοῦ (ἐν Παλαιστίνῃ) Status quo θὰ ἀπαντήσῃ σημαντικὸν περιορισμὸν τοῦ τελεταρχικοῦ μέρους τῆς ὑποδοχῆς, ὅπερ μεγάλη ὑπάρχει ἐπιθυμία νὰ ἦτο δυνατὸν νὰ γείνη. Εὐτυχῶς

ὁ περιορισμὸς τῆς ἐξωτερικεύσεως τῶν πόθων τούτων δὲν δύναται νὰ βλάψῃ τὴν γνησιότητα τῶν πρὸς τὴν Α. Σ. αλοθημάτων».

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μ. Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου προϊσταμένου τοῦ ἐν Λονδίῳ ὀρθοδ. ἑλλην. ναοῦ τῆς ἁγίας Σοφίας, Ὁ Ἱερεύς ἦτοι ἡ ἐσωτερικὴ ζωὴ καὶ τὸ διδακτικὸν καὶ ἀγαστικὸν καὶ ποιμαντορικὸν τοῦ ἔργου. Ἀλεξάνδρεια 1931.—Εἰς τὴν συγγραφὴν τοῦ ἔργου τούτου προήχθη ὁ καὶ ἐκ τῆς ἄλλης του μὲν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» ἀφορογραφίας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀπὸ Λονδίνου τόσον ἀρσετῶν ἐπι-καίρων ἀνταποκρίσεων του γνωστῶς τοῖς ἡμετέροις ἀνα-γνωστῆαι ἐγκριτος κληρικὸς ἐκ τοῦ πόθου του νὰ διευκο-λύνη ἀποτελεσματικῶτερον πῶς τὸ ἔργον τῶν ἐν Κυρίῳ ἀδελφῶν του, τῶν εἴτε διακονούντων ἤδη τὴν Ἐκκλη-σίαν, εἴτε καὶ προπονούμενων εἰς τὸ ἱερὸν λειτουργήματα.

Τὸ σύγγραμμα ἀποτελεῖται ἐκ πέντε μερῶν, ὧν τὸ μὲν πρῶτον πραγματεύεται περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς τοῦ ἱερέως, τὸ δὲ δεύτερον περὶ τοῦ διδακτικοῦ αὐτοῦ ἔργου, ἐν τῷ τρίτῳ ἐκτίθενται ἡ δεοντολογία τῆς ὑπὸ τοῦ ἱερέως διδασκαλίας τῶν παιδίων, τὸ τέταρτον ἀσχολεῖται περὶ τὸ ἀγαστικὸν ἔργον τοῦ ἱερέως καὶ τὸ πέμπτον ἀφε-ροῦται εἰς τὸ ποιμαντορικὸν αὐτοῦ ἔργον. Τὸ ὅλον σύγ-γραμμα διαπνεόμενον ὑπὸ ζήλου ἀληθινοῦ καὶ γνησίας ἀγάπης πρὸς τὸ ποιμαντικὸν κυρίως τοῦ ἱερέως ἔργον, εἶνε συντεταγμένον εἰς ὕψος ἀποπνεόν βαθεῖαν εὐσέβειαν, ἐπιτυχὴ ψυχολογίαν καὶ πλουσίαν γνώσιν, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον παντὸς ἱερέως ἐγκόλιον. ἵνα οὕτο· ἔχη τὰς ἐν αὐτῷ ὑποθήκας διαρκὴ ὁδηγὸν ἐν τῇ τῶ-σον ὑπευθύνῳ ἀποστολῇ του. Ὁ πανοσ. συγγραφεὺς τοῦ «Ἱερέως» εἶναι θερμῶν συγκαταητήριον ἄξιος διὰ τὴν φιλόδελφον ὑπὲρ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἡμετέρου κλήρου προσπλάθειάν του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΔΙ

- 139 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱερᾶς Μη-τροπόλεως Σερρῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειο-δοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως τὰ κάτωθι κτήματα τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ Τιμ. Προδρόμου Σερρῶν. Ἡ δημοπρα-σία ἐνεργηθήσεται τὴν 5 Ἀπριλίου Κυριακὴν τῶν Βαίων καὶ ὥραν 11-12) 2 ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐν Σέρραις. Πλείους πληροφορίας παρὰ τῷ γραφεῖῳ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως καὶ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ Σερρῶν. 1) Οἰκία διόροφος παρὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Προδρόμου Σερρῶν. 2) Οἰκία ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ ἁγ. Προ-δρόμου Σερρῶν. 3) Οἰκία ἐν τῇ περιοχῇ ἁγίου Προδρόμου Σερρῶν. 4) Οἰκία μετὰ μαγαζείου καὶ φούρνου ἐν τῇ συν-οικίᾳ Κ. Καμενικῶν Σερρῶν. 5) Οἰκία ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἄνω-Καμενικῶν Σερρῶν. 6) Οἰκία ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἄνω-Καμενικῶν Σερρῶν. 7) Μαγαζεῖον > > > > > > > > 8) Λαχανόκηπος ἐν Σέρραις εἰς θέσιν Δίβρη. 9) Λαχανόκηπος ἐν Σέρραις εἰς θέσιν Δίβρη. 10) Λα-χανόκηπος ἐν Σέρραις εἰς θέσιν Σφαγεῖα. 11) Ἄπος ἐν Νιγρί-τη εἰς θέσιν Τέρμα. 12) Μαγαζεῖον ἐν Σέρραις-Τσαρουχάδικα. 13) Χωράφιον ἐξ στρεμ.(καπνοχώραφα) εἰ; ἁγ. Γεῶρ.-Σερρῶν. 14) Οἰκία ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ἐξακκλησίου ἁγ. Γεωργίου 15) Δωμάτιον > > > > > > > > 16) > > > > > > > > 17) > > > > > > > > 18) > > > > > > > > 19) > > > > > > > >

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. † ὁ Σερρῶν Κωνσταντῖνος.

140 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Μαν-τινείας καὶ Κυνουρίας διακηρύττει ὅτι, αἰτήσῃ τοῦ ἡγου-μενοσυμβουλίου τῆς ἱερᾶς μονῆς Λουκοῦς, ἐκθέσει ἐνώ-πιον τῆς ἀρμοδίας τριμελοῦς ἐπιτροπῆς εἰς πλεοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ μίαν τετραετίαν τὴν μίσθωσιν τῆς ἐν ἁγ. Ἰωάννῃ οἰκίας τῆς ἱερᾶς μονῆς Λουκοῦς γεννησομένην τῇ 25ῃ Ἀπριλίου ἐ. ἄ. ἐν Ἄστρει καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν συμφώνως τῆς δροῖς ὑποχρεώσεων κατα-τεθειμένους εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰρηνοδίκου. Πρῶτη προσ-φορὰ ἔσται τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 1200 ἐτησίως. Ἐν περι-πτώσει ματαίωσεως τῆς δημοπρασίας δι' οἰονδήποτε λόγον ἐπαναληφθήσεται αὕτη καθ' ἐκάστην ἐφ' ἐξῆς Κυριακῇ. Τρίπολις τῇ 23 Μαρτίου 1931. Ἀποφάσει τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. ὁ Πρόεδρος.

141 Αἰτήσῃ τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἐν Κυνουρία ἱερᾶς μονῆς Σίντιζας τὸ ἐν Τριπόλει Τοπικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. ἐκθέσει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐνοικίαςιν τοῦ ἐν θέσει «Πλάκα» τῆς περιφέρειας Λεωνιδίου ἄγρου τῆς ὡς ἄνω ἱερᾶς μονῆς Σίντιζας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῇ 19ῃ Ἀπριλίου ἐ. ἄ. ὥραν 10-12 μεσημβρίας ἐν Λεωνιδίῳ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 3471 διαταγῇ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. με' ἐλάχιστον ὄριον προσφο-ρᾶς δραχμῶν δύο χιλιάδων (2000) ἐτησίως καὶ κατὰ τοὺς

ταυταριθμούς καὶ ταυτοχρόνους ὁροι; ὑποχρεώσεων τοὺς κατατεθειμένους ἐν τῷ Γραφεῖῳ τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Πρασιῶν. Ἐν Τρ πόλει τῇ 5 Μαρτίου 1931 Ἀποφάσει τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. Ὁ Πρόεδρος Μη-τροπολίτης Μαντινείας—Κυνουρίας. Ἐν Τρίπολει τῇ 10) 331.

142 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο. Δ. Ε. Π. Κατερίνης δι-ακηρύττει ὅτι τὴν Κυριακῇ 26 Ἀπριλίου 1931 καὶ ὥραν 11π. μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Πιερίας, τοῦ ἡγου-μένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου καὶ ἀντιπροσώ-που τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐν Κατερίνῃ καὶ τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία μίσθώσεως τῶν κάτωθι κτημάτων τῆς ἱερᾶς Μονῆς ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ: 1) τῶν ἐν Βαρι-κῷ Ἀ. τοχώρου ἀγροκτημάτων, ἦτοι καλλιτεργουμένων ἀγρῶν, χέρσων, βάλτων, τσαίριων καὶ τῶν ἐκεῖ κτηρῶν, διὰ τὰ ὅποια ἐδόθη μείζων προσφορὰ ἐκ Δρ. 67.000. 2) τῶν ἐν τῇ θέσει Κυπαρισσία παρὰ τὸ χωρίον Πυργετὸν τῆς Ἐπαρχίας Τυρνάβου δύο ὑδρομύλων μετὰ τοῦ κήπου. 3) τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως ἐκ τοῦ ἰδιοκτη-τοῦ δάσους τῆς Μονῆς: α) 1000 ζυγίων καυσοξύλων καὶ 50 κ. μ. τεχνικῆς ξυλείας κατ' ἐπελογήν ἐκ πρώιμου, ἄρια, ριλίκι, καὶ κομάρων. β) 4,000 ζυγίων καυσοξύλων ἐκ πρώιμου. γ) 50 κ. μ. τεχνικῆς ξυλείας πύκινης κατόπιν προ-σημάνσεως δ) 100 κ. μ. τεχνικῆς ξυλείας ὀξυᾶς καὶ 70.000 ὀξυᾶδων ξυλανθράκων ἐξ ὀπολειμάτων ὄλοτομίας, κατόπιν προσημάνσεως. ε) 20.000 ὀξυᾶδων δαδίου, καὶ ς) 16.000 κατράμι. Ἐν Κατερίνῃ τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 1931. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † Ὁ Κίτρος Παρθένιος.

143 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο. Δ. Ε. Π. Κατερίνης διακηρύττει ὅτι τὴν Κυριακῇ 26ῃ Ἀπριλίου 1931 καὶ ὥραν 11π. μ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Πιερίας, τοῦ ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ἑλλάδος, ἐν Κατερίνῃ καὶ τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημο-πρασιῶν διεξαχθήσεται ἡ δημοπρασία ἐκποιήσεως τῶν κάτωθι ζώων τῆς συγγωνευθείσης ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῶν Κανάλλων: 1) 16 πρόβατα ἄρρενα καὶ θήλεια μετὰ 8 ἀμνῶν τοῦ γάλακτος. 2) 140 αἰγίδια καὶ ἐρίφια καὶ 3) 9 ἀγελάδες, 3 μόσχου καὶ 2 νεογέννητα μοσχάρια. Ἐν Κα-τερίνῃ τῇ 8ῃ Ἀπριλίου 1931. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου † Ὁ Κίτρος Παρθένιος.

143a Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν διακηρύττει ὅτι ματαίωσεως τῆς δημοπρασίας ἐνοικιάσεως τῶν κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμ. Προδρόμου Σερρῶν ἐπαναλαμβάνεται αὕτη τὴν 17 Ἀπρι-λίου, Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Σέρραις καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ. Ὁ Πρόεδρος Τ. Σ. Ο. Δ. Ε. Π. † Ὁ Σερρῶν Κωνσταν-τῖνος.

Τύποις «Φοῖνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθήναι